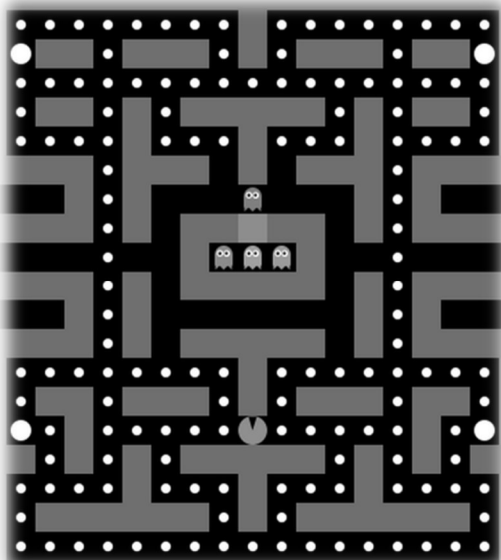

Květen

WOLKROVINY

7. číslo

Obsah

Fejeton

Slyšeli jste už o předmětu **Využití digitálních technologií?**

Anketa

Jak Pavel Grepl řekl, tak se stalo ☺

Rozhovor

Kmotr přichází!!!

Sport

Fotbal, jak ho neznáte.

Aktuality

Co se chystá? Kde byste neměli chybět?

Problém Divadla Point

Aneb jak se dělá divadlo.

Plumlov

Co se chystá a co nás nemine na tomhle záměčku...

Odhalení

Přečtěte si, co dokáží spisovatelé na GJW...

Slovo

Redaktora

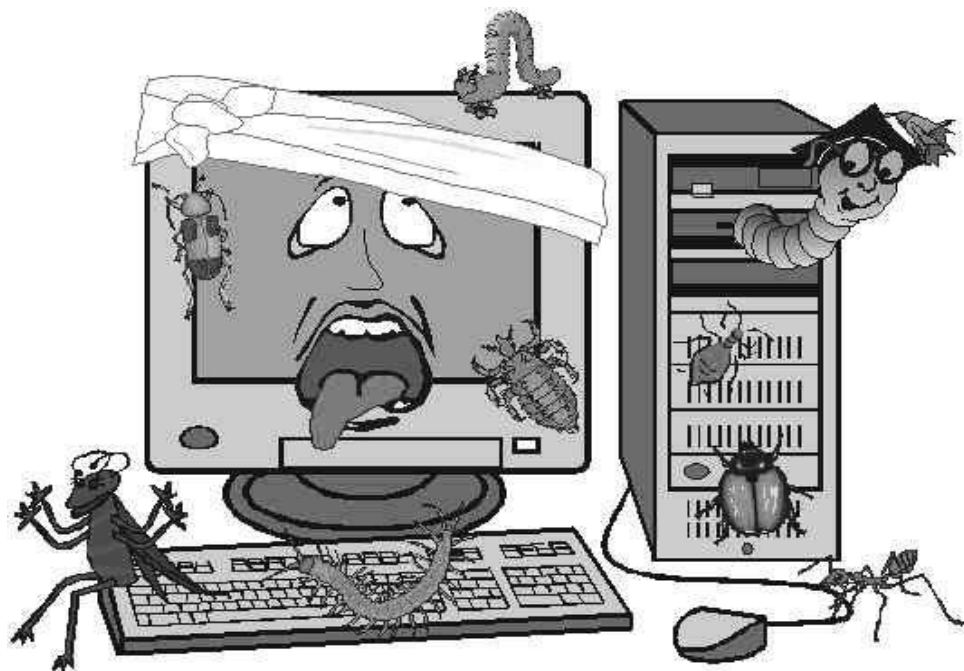
Párkrát už jsem měla tu možnost zjistit že kritika na naši škole je neúprosná. Bez přetvářky a bez respektu se někteří z našich řad snaží zmařit úsilí ostatním. A snad právě proto jsem ráda, že tento měsíc ukázal, že se všechno dá změnit. Stačí jen chtít. A tak přicházejí změny. Tou nejradikálnější je kompletní změna v redakci. Budoucí maturanty nahradila nová krev. Další snad vítanou změnou je spojení Wokrovinek s Wolkrovinami a vytvoření tak jednotného celku. Stále se můžete připojit. Stačí napsat na: casopisGJW@seznam.cz !

Ajtáci-budoucnost národa!

Někomu ubírá roky života alkohol. Jinému cigarety. Dalšímu třeba i těžké drogy. Jsem ovšem přesvědčená, že ani pravidelné dávky návykové látky neuberou pravidelnému odběrateli tolik let, jako mně technika. Proto ji již z principu odmítám.

V prvním ročníku gymnázia se u mě začala poprvé projevovat žaludeční neuróza. To vždy v pravidelných intervalech ve čtvrtek. Důvod byl jediný. Informatika! Ty dvě hodiny pro mě byly učiněným peklem. Všelijaké grafy, prezentace, webové stránky a na samý vrchol ATF. (Ne, dodnes opravdu nepíšu všemi deseti prsty). S úsměvem na rtech jsem se ale uklidňovala, že na tom stále nejsem tak bídně, jako moje kamarádka z konkurenční školy. Ta úspěšně propadala. Jakmile jsem tedy ukončila první ročník, z plna hrdla jsem se jí vysmála: „No jo, ty budeš mít informatiku ještě celej druhák a já mám klid!“ Jak jistě víte, na svá nejapná slova jsem brzy doplatila.

Bylo mi vysvětleno, že počítače a jim podobná technika mají v dnešní době znepokojující převahu nad jazykem a komunikací. Je tedy v pořádku, když sedíte ve skupince lidí, jež neustále kontrolují své mobilní telefony. Je tedy v pořádku, když mezi sebou nemluví. A je tedy v pořádku, když přijdete o hodinu cizího jazyka proto, že budete mít VDT!

Jestliže informatika v prvním ročníku byla peklem, pro tuto záležitost nenacházím vhodných výrazů. Rozhodně ne publikovatelných. Jakožto totální technický antitalent jsem byla okamžitě zděšena už jen samotným názvem – Využití digitálních technologií. Jak jsem čekala, měla jsem ke své hrůze důvod.

Upravování fotek. Ne, nezvládnou ani toto. Holt se musím smířit s tím, že na svých fotkách nebudu najednou nečekaně krásná modelka. Co zachytí foťák, to tam je. TEČKA! Webové stránky. Nad tímto výmyslem soudobé společnosti jsem přišla o 10 let svého života již v prvním ročníku. Nechápu tedy, proč i ve třetáku?! Tři hodiny práce na mé webové stránce nezachrání už ani krém s Q10. Za chvíli nás čeká prý cosi s videem. To si zase užiju!

Na závěr bych snad jen dodala, že ten, kdo vymyslel dotykové mobilní telefony, by zasloužil zavřít do cely se zvýšenou ostrahou. Proklínám den, kdy jsem si rozbila svou sto let starou cihličku a nahradila ji tímto placatým „chytrým“ nesmyslem. Chytřej možná je, ale k čemu to, když je chytřejší než já? Při tom všem si už jen vzpomenu na rým z písně Psáno u zpráv od Tomáše Kluse, aneb „pecen chleba vyměníme za pécé.“ Vždyť jsme jen členové té bezejmenné generace. Někdy mám pocit, že to tak opravdu je. Nevím, jak vy, ale já bych se nejraději vrátila do dob, kdy apple bylo ovoce a windows zase okno.

Anketa

Jaká je podle vás nejlepší počítačová hra?

Hodně jsme přemýšleli, na jaké téma uděláme anketu v tomto čísle. Nenapadla nás žádná zajímavá otázka, ale vy jste nám pomohli. Na internetu se objevil dotaz, zda bychom mohli udělat anketu na téma jaká je nejoblíbenější počítačová hra na naší škole. A naše odpověď zněla samozřejmě ano, mohli. I když jsme se mírně zalekli této otázky, protože v redakci nejsou žádní nadšení „pařmeni“, tak jsme se do toho pustili. A jak to dopadlo?

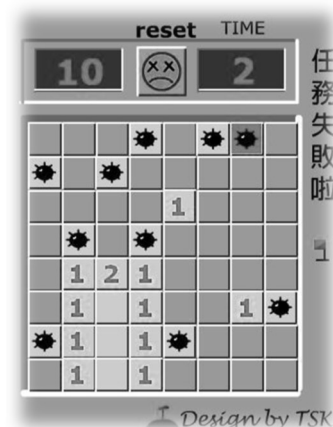
1. místo – The Sims

K našemu velikému překvapení se hned ze začátku dostala do čela hra The Sims a i když to chvílemi vypadalo, že ve vedení nezůstane, opak byl pravdou. Víme však, že tato hra je propagována spíše dívkami, a proto jsme se snažili ptát více i chlapců, ale Sims je nejspíš tak oblíbená hra, že prostě do čela patří. No a pro ty, kdo neví, o jakou hru se jedná, tak jenom ve zkratce. Vytvoříte si svoji rodinu, kterou provázíte životem. Živíte je, kupujete jim nové věci, budujete jim dům a postupem času je dovedete až ke konci jejich života. Na první pohled se může zdát, že hra není nějak příliš zábavná, avšak když u svých „Simíků“ rozvíjíte různé koníčky, můžete dojít až za hranici nemožného. Například: když váš „Simík“ rád pozoruje hvězdy, může se stát, že jednoho dne bude unesen mimozemšťany.

2. místo – Hledání min

I tahle hra nás docela dosti překvapila. Každý si určitě někdy vyzkoušel, jak je pozorný a jestli by prošel imaginárním minovým polem. Mnohým z nás se to zajisté už několikrát povedlo. Nekonečné dumání, nad tím, kam teď kliknout myší, nás dovádělo k šílenství. Napětí při snaze úspěšně dojít do cíle by se dalo krájet. Ovšem tahle hra se nedá hrát věčně, po čase to snad každého omrzí, protože je to stále dokola.

3. Místo – World of Warcraft (WoW)

World of Warcraft, nejspíš každý z nás někdy slyšel o této hře. Jedna z nejhranějších světových her. A o co vlastně ve hře jde? Vaše postava se pohybuje v rozlehlém virtuálním světě, setkává se, baví se a bojuje s jinými hráči, ale také s tzv. NPC postavami (pozn. red.: postava, která není ovládána osobou, nýbrž počítačem). Zjistili jsme, že tato hra drží rekord v Guinnessově knize rekordů za nejvíce populární MMORPG hru (pozn. red.: počítačová hra na hrdiny mezi více hráči).

Další oblíbené počítačové hry:

Prehistorik – někteří z vás zavzpomínali na mládí a na paměti jim vyvstal panáček s kyjem mlátící do příšer okolo. Ano, ano, jaké to byly krásné staré časy.

Mafia, Call of Duty, Fifa, Counter-Strike, Battle Field, League of Legends, Bulánci a mnoho dalších.

K závěru bychom jenom rádi dodali, že her, nad kterými můžete trávit odpoledne, je opravdu spousta a možností na internetu, proč být zavření doma, je ještě více. Z těchto důvodů jsme byli velice potěšeni, když jsme zjistili, že nadpoloviční většina z vás počítačové hry nehraje. Většinu tyhle aktivity obchází kilometrovým obloukem a upřímně myslíme si, že je to dobře. Je přece zbytečné trávit prosluněné odpoledne doma u počítačů, když můžete vyrazit mezi lidi, nebo jen tak na procházku do přírody. A proto vám radíme, vypněte počítače, klikněte na „odhlásit se“ nebo „zrušit účet“ a běžte si užívat.

Kmotr

Prostějovem se šíří válka. Válka mezi mafiány. Ve vaší blízkosti tak třeba může sedět střelec, travič nebo rovnou hrdlořez...! Řeč je o nové hře, která nedávno vypukla v ulicích našeho města. Nám se podařilo najít samotného Kmotra prostějovského podsvětí a udělat s ním pro vás rozhovor...

O co se tedy ve hře přímo jedná?

Zabít co nejvíc obětí, které každý dostane, a stát se tím nejlepším a nejšikovnějším Mafiánem. Přitom se samozřejmě seznámíte se spoustou lidí a zažije spoustu legrace.

Jaké jsou ve zkratce pravidla hry?

No, pravidla ve zkratce, to asi nejde. Hráč musí splňovat věkovou hranici 15 let, dále také délku pobytu za týden v Prostějově. Také musí používat jen určité zbraně, tj. vodní pistolka, zubní kartáček, sůl nebo pepř.

Kde vznikla ta myšlenka a jak probíhala realizace tohoto nápadu?

Takže myšlenka vznikla loni na podzim, kdy jsem na tuhle hru narazil na internetu a zrovna se konala v Olomouci. Realizace se nám povedla po delších úvahách až začátkem března letošního roku.

Kolik lidí je ve hře?

Do hry se zatím přihlásilo cca 40 lidí.

A co výhra pro výherce?

Bude ☺.

Prozradíš jaká?

Nene, to bude překvapení... Snad jen prozradím, že budeme pořádát setkání mafiánů...

A co nám povíš o sobě? Zúčastníš se hry?

Já jako Kmotr na celou akci dohlížím, ale sám se do hry nejspíš nezapojím, i když kdo ví.... Ale musím říct, že bez svých kamarádů, kteří mi pomáhají s přípravou, bych se neobešel. A touto cestou bych jim chtěl poděkovat.

Je možnost zapojit se do hry i po odstartování?

Ano, 14 dní po startu se ještě půjde zaregistrovat.

A kde je možno se přihlásit?

Všechno ohledně registrace a hry na webu: www.mafieprostejov.ic.cz

A co říkáš na naší mafii, která se předvedla na akademii?

Podle mého názoru měla celá akademie společného s mafií tak 3 %. Celá akademie mi spíše přišla jako reklama na hazard a obchod s levným masem. Ale to už je věc názoru...

A nám už zbývá jen popřát
hodně štěstí a zdaru při lovu...

Sport

Fotbal očima Laika

Upřímně, nejsem hysterickým milovníkem fotbalu, a pokud jde o pravidla, mám akorát základní výbavu. Pojdme se tedy podívat na „fotbal“ očima laika.

Je zhruba 11hodin ráno. Pro nás, lidi, co po výlezu z postele vypadají jako medvědi, naprosto nevyhovující čas. Ať už fouká vítr, prší, nebo se všude kolem vás vyvalují prsaté dámy v plavkách, přicházíte vždycky ke stejné hrací ploše. A ano, je zelená. Tedy ve většině případů, dost dobře vám může připomínat bahenní lázně, anebo dokonce louku z všeobecně oblíbené pohádky „Prasátko Pepina“.

Jsem fanoušek, takže si s největší pravděpodobností keceme na tribunu a v horším případě na jakoukoliv jinou polorozpadlou věc.

To že je tato fandící zóna, zvláště v Prostějově, plná mladých, sportem ne zrovna dotčených slečen, snad ani nemusím připomínat. Tito na první pohled zapálení fanoušci po většinu herního času čekají, až si jeden z těch „do balónu kopajících“ konečně sundá triko. Pokud jde o lidi, jejichž příchod je poněkud duchaplnější, řadí se do dvou skupin:

1. Všudybýlci (Ano, tito lidé jsou přítomni na každém zápase. Ve většině případů jde o příslušníky rodin, kamarády, příznivky anebo prostě blázny do daného týmu)
2. Náhodní přihlížejíci a omylem přichozí (Tyto lidi snad není nutné představovat.)

Jak tedy my, né zrovna fotbalem odkojení spoluobčané, vnímáme samotný průběh zápasu? Z pravidla ho řadíme do tří skupin.

1. Zranění hráčů

Ano, všichni to známe. Náhlý pád na zem, bolestná grimasa a rozhodčí se zkušeným pohledem primáře z Ordinace v růžové zahradě. Dále je na plochu povolán lékař, zázračný šaman, ještě zázračnější masti a popřípadě kněz. Náš ubohý, na smrt zraněný účinkující je buď okamžitě po zásahu na nohou, nebo odnesen nosítky někam ke střídačce. Uzdravení trvá průměrně půl minuty, po těchto bolestných 30 sekundách je hráč opět dokonale zdravý a poskakováním na střídačce dává najevo, že je připraven pustit se opět do boje.

2. Místo vlajky slepeckou hůl

Ano, další velice známý čas, kdy se celá půlka stadionu, jako jedna velká rodina, pustí do určitého anebo taky do všech přítomných rozhodčí. Tito staříci potom dostávají v kalendářích ne zrovna používaná jména, animované partnery jako „pat a mat“ anebo nadávky v podobě různých nemocí, jako je slepota a demence.

3. Góly a sundaná trička

Tyto dva faktory spolu většinou úzce souvisí. Pokud tedy vůbec přes přírodní podmínky můžeme sledovat balón, začínáme křičet, tleskat a pískat. Těchto dokonalých pět vteřin slávy bývá doprovázeno půlhodinovým gymnastickým představením, ve kterém nechybí salto ani teatrální pád na kolena. Pokud tuto věc provedl nepřátelský tým, zpravidla se dočkáváme trefných přirovnání na jeho adresu a může to být také doprovázeno bodem číslo 2.

Tak to by bylo asi vše. Pokud jde o ostatní části zápasu, ty komentujeme pouze hlubokým mlčením, předstíraným zaujetím a vyptáváním se: „Co že tato věc vlastně znamená...“

Dana Hanousková

Aktuality

Akademie

Letošní akademie byla jedním slovem perfektní! Celé představení vedli profesoři Ladislav Čech a Veronika Ciková, a i když bylo hlavní téma MAFIE, převažovala taneční vystoupení, která byla od začátku do samého konce úžasná.

Letošními moderátorkami byly Anna Kalandrová a Lucie Hejlová, které vždy uvedly jednotlivá vystoupení, přičemž první bylo našeho školního pěveckého sboru, jež byl veden profesorkou Přikrylovou. Další si připravila třída 01.B

Agendo a Mafie; 02.A měla taneční vystoupení *Ladies*; POINTÍK- Problém DD- jak se stát mafiánem, jak se dostat do gangu, umění svádět a konečně na co pamatovat. 04.B přidala své video *Konec mafie v Prostějově*, které ale napotřetí učitelé odmítli pustit, protože by mohlo mít údajně špatný vliv na studenty prim stejně jako *Anonymní reklamní video* třídy 06.A,

které bylo perfektní parodií na hlášky profesora Havlíka. 03.A přispěla svou *Dance show* plnou holek a snad jen s jedním klukem; 02.B měla *Boj proti marihuaně*; a 03.B zase taneční vystoupení s názvem *Třída mafiána Pavla Nevluda*, což mluví za vše. Sexty a profesor Siedloczek, který byl kromě profesorky Přikrylové jediný účinkující učitel na akademii, zazpívali pár anglických písniček pod hromadným názvem *Songy*. 1.A vystoupila se svým kabaretním vystoupením *Moulin Rouge*, které od obecenstva sklidilo obrovský aplaus. A nakonec jako završení celé letošní akademie vystoupila 3.A a jejich show *Smooth Criminal*!!!

Kateřina Šimková

Charitativní ples

Jak jistě všichni víte, nedávno se naši spolužáci Tomáš Lázna a Tereza Dokládalová rozhodli spolu s Janou Větríčkovou z Reálného Gymnázia pomoci na dobrou věc pomocí tance. A to konkrétně na onkologickou ambulanci v prostějovské nemocnici. Jejich ušlechtilé myšlenky pomohla i nadace O₂ Think Big, která dává mladým lidem motivaci a podporu, aby změnili věci a život kolem sebe k lepšímu. Tito tři přátelé uspořádali ples na který se prodalo skoro **400 lístků**. Celkem se pak předala částka **62 000 Kč**, která putovala

přímo do rukou primáře onkologie Vladimíra Brtníka. V průběhu večera nás čekal bohatý program. Celou akci zahájilo vystoupení Bud' Zuš s názvem Labutí jezero a hned poté nás v sále přivítal sám Tomáš, svým velkolepým projevem. Následovalo představení skupiny Kanci paní nadlesní, která

hrála po zbytek večera. Po chvilce věnované tanci přišla na řadu Biketrial show Jakuba Valenty, což je mistr České republiky, vicemistr Evropy a získal 4. místo na mistrovství světa. Tento na první pohled nevýrazný kluk nám ukázal, jak přeskóčit 4 lidi na kole, nebo jak se dostat na deset dřevěných palet s použitím obyčejného kola. Potom už následovala další nálož tance a následná taneční soutěž. O půlnoci pak přišlo vyhlášení tomboly a předání šeku pro onkologii a další nálož tanečních kreací.

Anna Králová

Problém divadla Point

Problém divadla Point WOODY ALLEN

Bláznivá detektivní parodie na věčné rozpory materialistických vědců a věřících filosofů o existenci Boha.

Hrají:
detektiv Frank Miller ... David Křehavý / Matyáš Bajer
klientka ... Lucie Zeleňá / Jakub Studa
Icchak Wiesman ... Marek Cy-mik Musil / Štěpán Gajdoš
Chicago Kate ... Karolína Hynková / Jitka Kostelková
seržant Reed ... Arnošt Schmidt / Vendula Korsová
barman ... Marek Cy-mik Musil
místní opilec ... Jakub Studa / Vendula Korsová
papež ... Jan Bajer / Jakub Studa
pikolici ... Eliška Drápalová / Vendula Korsová
spoiler ... Bedřich Schulz
... Heřman Lichý

dramaturgie ... Ladislav Loukota
scéna ... Vlasta Orme / Magdalena Jansova / kolektiv divadla Point
technická podpora ... Jakub Ambros
Jakub Hyndrich
Jakub Mojžíš Krejčí

Režie ... Martina F. Smékalová

Všichni víte, že existuje jakési divadlo Point, někteří se dokonce chodíte bavit na kabarety a další představení. Ano, tohle už jsou ti starší a zkušenější divadelníci, ale pak jsme tu ti, co se dali dohromady na začátku školního roku a říkají si Problém divadla Point, protože Pointík už být nechtěli (přeci jenom už mají něco za sebou :D). Od září pod vedením Martinky F. Smékalové pracují na představení jménem **Velký Šéf**, které už má za sebou premiéru, reprízu, a dokonce i účast na postupové divadelní přehlídce Valašské křoví, které se konalo letos v březnu.

Představení je inspirováno dílem Woodyho Allena, velmi úspěšného amerického režiséra, a texty Richarda Pryora. Je to vlastně bláznivá detektivní parodie na věčné rozpory materialistických vědců a věřících filozofů o existenci Boha. Nezní to jako představení, na které by běžný nenáročný divák šel, že? Ještě teď mají členové skupiny v živé paměti, jak se taky ze začátku obávali toho, že se tohle

představní nebude skoro nikomu líbit, a že si asi berou do úst velké sousto. Ale původní scénář se během zkoušek přepracoval, přidali spoustu „džouků“ a díky skvělé režisérce tomu dali takovou formu, že se bavilo celé hlediště. Ale o mnoho větším úspěchem je, že z výše zmíněné divadelní přehlídky postupuje tahle skupina dále a v červnu si zahrajeme v Ústí nad Orlicí. Kde se všichni už těší na nové diváky a další zkušenost. Zkrátka na to, jak si zase zahrají mimo Point a zažijí spoustu zábavy při cestování, protože cestu do a zpět ze Slavičína si budou nejspíš pamatovat ještě dlouho.

Pokud byste měli zájem vidět *Velkého Šéfa*, zajděte **27. dubna v 19 hodin** do Pointu ☺ Možná jste si už všimli, že ve škole visí na několika místech plakáty. Lepili jsme je celkem dlouho, protože jsme opravdu nepřátelé s izolepou a nůžkami, tak by nás potěšilo, kdybyste jim alespoň chvíli věnovali pozornost. Ještě větší radost nám však udělá vaše přítomnost na představení ☺

Lucie Zelená, O4.A

Foto©M.Gerhard

Plumlov

Plumlovská přehrada opět bez vody

Napouštění Plumlovské přehrady se posouvá nejdříve na podzim roku 2012. Poprvé se v ní tak lidé nevykoupou dřív než v létě 2013. Povodí Moravy totiž opraví hráz, což bude stát zhruba 150 milionů korun a obnovu přehrady protáhne.

Oprava bude zahrnovat jednak technologické opravy, které po napuštění skryje hladina. Z těch viditelných se návštěvníci přehrady dočkají opravené silnice na hrázi, nového osvětlení, zídky, zábradlí a mostku. Vodohospodáři také chtějí postavit přírodní čistící zóny, které podle nich zásadně zlepší kvalitu vody v nádrži.

Proč to tak dlouho trvá?

Vypouštění přehrady začalo v roce 2009 a veškeré práce měly být hotové do podzimu 2010, kdy mělo začít napouštění, aby se už od léta 2011 v přehradě dalo koupat. Pak se však objevily problémy při vypouštění, kdy se ukázalo, že by rychlý odtok vody mohl narušit stabilitu hráze.

Plánované akce na rok 2012:

Léto U Vrbiček si pro Vás přichystalo:

09. 06. 2012 – Aleš Brichta a AB Band

29. 06. 2012 – Mandrage

29. 06. 2012 – Xindl X

14. 07. 2012 – Rock Memory V

28. 07. 2012 – LEGENDY SE VRACÍ V

04. 08. 2012 – Václav Neckář a Bacily

18. 08. 2012 – Karibská noc (vstupné: 200 Kč)

V Campingu Žralok:

28. 04. 2012 - 29. 04. 2012 – hudební festival

30. 04. 2012 - 01. 05. 2012 – slet čarodějnic

Na Zámku:

20. 04. 2012 - 21. 04. 2012 - Jarní noční prohlídky zámku

04. 05. 2012 - 04. 05. 2012 - Jarní noční prohlídky zámku

05. 05. 2012 - 05. 05. 2012 - Žena Charme – vernisáž výstavy historických šatů

11. 05. 2012 - 12. 05. 2012 - Jarní noční prohlídky zámku

19. 05. 2012 - 20. 05. 2012 - Hrabě Monte Christo, divadelní prohlídky

23. 06. 2012 - 24. 06. 2012 - Intriky pana kardinála, divadelní prohlídky

07. 07. 2012 - 08. 07. 2012 - Štika pro zámeckou paní

21. 07. 2012 - 22. 07. 2012 - Křižáci na Plumlově,

28. 07. 2012 - 29. 07. 2012 – Angelika „Andělská markýza“

10. 08. 2012 - 10. 08. 2012 - Pivní slavnosti

15. 09. 2012 - 16. 09. 2012 - Kráska a zvíře

14. 10. 2012 - 14. 10. 2012 - Hubertské slavnosti

Odhalení

Konec dobrých časů

Ve vesnici jménem Karasta byla temná noc a úzkými uličkami, které osvětlovala jen světla vycházející z malých domků, procházela jediná osoba zahalena v modrém plášti s kápí zakrývající její tvář.

Dlouho šla pořád dál a dál k hradu tyčícímu se nade vše ostatní, ale vtom změnila směr a zamířila boční ulicí k malému domku s květináči v oknech. Zabušila na dřevěné dveře a trochu poustoupila.

„Já otevřu!“ vykřikl Thomas a vymrštil se ze židle tak rychle, že málem srazil svého staršího bratra, který právě procházel kolem něj, k zemi. Jakmile se zastavil před svým cílem a otevřel obyčejné staré dveře, na kterých bylo zřetelně znát, že už nejsou nejnovější, spatřil krásnou ženu v prostých černých šatech. Z hlavy si stáhla kápi a rozepla brož, která spínala cípy jejího pláště.

Dlouhé hnědé vlasy dívky držela černá kožená čelenka. Na ruce měla připnutý náramek se zvláštním, spleťtým vzorem a nápisem, kterému chlapec nerozuměl: *Oplon ika birs faol Andor*; ale to, čeho si Tom okamžitě všimnul, byly její okouzlující oči s odstínem tmavého, modrého safíru.

„Je tu Bern?“ zeptala se žena, jak nejlépeji dokázala, ale než stačil Thomas vykotkat nějakou srozumitelnou odpověď, do dveří se přihnala jeho sestra Karla.

Dívka měla odřenou pravou ruku od zápěstí až k loktu.

Žena ani na chvíli nezaváhala. Klekla si k dívce, a nad rozšklebenou ránu, z které stékaly potůčky rudé krve, přiložila svou dlaň. Neslyšně pronesla nějaká slova a odřenina zarostla novou kůží. Když se žena opět postavila, znovu pohlédla na Thomase, který se v mžiku vzpamatoval, popadl ji za ruku, obešel Karlu a zamířil k tátovi do malé, skromné kuchyně.

„Berne!“ zvolala žena a usmála se na postaršího muže, který byl o hlavu vyšší než ona a tvář mu kryl plnovous. „Víš, jak dlouho trvá tě najít?“ zkárala ho a zorničky se jí rozšířily štěstím, které pramenilo z toho, že přítele konečně vidí.

„Promiň, ale...“ Bern se zarazil, když mu jeho starší syn poklepal na rameno a zeptal se: „Představiš nás?“ Muž několikrát překvapeně zamrkal. „Jo, promiň. Andor tohle je můj nejstarší syn John, můj mladší syn Thomas a dcera Karla. Johne, Thomasi, Karlo tohle je Andor.“

Jonathan byl jen o kousek vyšší než Andor. Měl krátké hnědé vlasy, na sobě prosté vesnické šaty, přičemž mu nemohlo být víc jak dvacet pět let, zatímco jeho sourozenci byli vysocí sotva metr a oba byli rusovlasí.

Andor se usmála a obrátila svou pozornost zpět na Berna s naléhavým pohledem a výrazem ve tváři.

„Tak co se děje? Z toho, že jsi přišla až sem, si myslím, že buď jsem ti chyběl, což ale velmi pochybuji, nebo elfové mají zase potíže, což, jak už jsem naznačil, by nebylo poprvé, a při nejhorším by se Rada snesla na tom, že nastoupíš na místo své matky a budeš korunována... Tak co z toho je pravda?“ zeptal se spíš ze srandy Bern a vyčkával, co Andor odpoví.

Dívka se zatvářila dotčeně a zkroutila rty do úsměvu, který byl tak kouzelný, že když John udělal krok dozadu, kolena se mu podlomila a on málem přepadl přes dřevěnou židličku, přičemž se jeho sourozenci začali válet smíchy po zemi, a on je s děsivým úšklebkem zahnal do chodby.

„To poslední, příteli,“ pronesla Andor po chvíli.

Stařec překřížil ruce na prsou a pořádně si ženu prohlédl. Čist z její tváře bylo nadmíru těžké, a tak se vždy musel ptát a doufat, že mu odpoví popravdě. „Ale kvůli tomuto jsi určitě nepřišla, má drahá. Tak co potřebuješ?“

Andor si dala vlasy za špičaté uši a pohlédla na Johna, v kterém tu chvíli převládla jediná nová informace – ona je elfka! „Víš, já bych byla ráda,“ začala pomalu a koutkem oka zachytila Jonathanův udivený výraz, jež se mísil s uznáním a respektem „...kdyby ses semnou vrátil do Mözaiku. Děti by šly s námi, myslím, že by se jim mezi elfy líbilo... a je tu ještě jedna věc,“ pronesla a dodala tak tiše, že to Bern sotva slyšel: „Víš, jak jsme měli dračí vejce?“ Přikývl. „No tak se konečně vylíhlo.“

Bern se na ni podíval. Chtěl se zeptat *Komu?* ale její zářící úsměv mu dal jasnou odpověď. „Ty? No to snad ne! A jak se jmenuje?“

„Sára. Už má tři roky,“ pronesla zamilovaně, jako by mluvila o tom, že si našla nového druha nebo přítele. Pak její tvář opět zahalil neproniknutelný výraz a ona pokračovala dál: „To ale odbočujeme od hlavního důvodu mé návštěvy, že? Půjdeš se mnou tedy, nebo ne?“

Jonathan se sotva vzpamatoval z toho, že do jejich domu přišla elfka, a hned nato se dozvěděl o žijícím drakovi. Tento den jen tak z mysli nevyžene, to věděl jistě. „Půjdem mezi elfy, táto. Co ty na to?“ vyzval otce po chvíli a přitáhl si tím pozornost svých mladších sourozenců, kteří opatrně vešli na kraj kuchyně, ale stále nespouštěli oči ze svého staršího bratra, který ještě před chvílí budil veliký respekt.

„Jo půjdeme,“ odsouhlasil Bern nakonec. „Jděte si sbalit to nejnmutnější a...“ spolkl konec svého proslovu, protože než stačil větu vůbec doříct,

Karla, Thomas a John se rozprchli, a on s Andor zůstal v kuchyni sám. „Promiň, ale musím se zeptat,“ ztišil hlas a podíval se elfce do očí. „Proč potřebuješ mou pomoc?“

Andor promluvila stejně tiše: „Časy dobra pomíjí, Berne. Nepřítel je silnější víc než kdy dřív a jeho armáda zničí vše živé, pokud se nám ji nepodaří porazit a jejího vůdce zničit.“

„Dobrá, ale proč potřebuješ mě, když máš v Mözaiku elfy?“

Elfka se zhluboka nadechla a zašeptala: „Elfové svou roli sehráli již před tisíci lety a až jim řeknu svůj plán, znovu *‚hrát‘* chtít nebudou. Oni kdysi obětovali hodně a tentokrát to neudělají... Nyní nastal čas lidí, příteli.“

Kateřina Šimková

